

FRANSIZLARIN GÖSTERDİĞİ

Fransa'da emeklilik yaşının 60'dan 62'ye yükselten, tam emeklilik maaşı alma hakkını 65'ten 67'ye yükselten yasaya karşı işçi ve emekçilerin, onlarla birlikte harekete geçen gençler güçlü bir direniş gösterdiler. Buna rağmen Cumhurbaşkanı Sarkozy ve hükümeti tasarımı yasalastırmayı başardılar. Yapılan genel grevler, grevler ve gösteriler şimdilik büyük sermayenin Sarkozy ve hükümeti eliyle yönelttiği bu saldırıyı püskürtmeyi başaramadı. Ama mücadele devam edecek.

Bu bir temenni değil, Fransız işçilerinin somut tutumunu yansıtan bir tespit. Çünkü sendikalar, meclisten ve Fransa Senatosu'ndan geçerek onaylanan yasaya karşı mücadeleye devam edileceğini açıkladılar. CGT temsilcisi Nadine Prigeant grev kararını, "Meclisteki sonuç ne olursa olsun, senatodaki sonuç ne olursa olsun, işçileri motive edebilme gücüne halen sahibiz. Haklı davalarını sürdürmek için yeteri kadar motive olmuş durumdadır" (Evrensel) diye açıklamaktadır. Mücadelenin devam edeceği görülmektedir.

Sarkozy hükümeti işçi ve emekçi hareketini bölerek bu yasayı geçirebilmek için akla hayale gelmeyecek demagojilere başvurmaktan kaçınmadı. Gençler yaşlılara karşı kışkırtıldı, sosyal güvenlik sisteminin çökeceğine ilişkin epeyce yalan peşpeşe sıralandı. Ama gençler kendilerinden daha yaşlı kuşaklarla birlikte sokaklara dökülmekle kalmadılar, gösterilerin yaygınlaşmasını, çeşitlenmesini de sağladılar. Yapılan anketler, Fransız halkının yüzde 70'inin gösterileri haklı bulunduğunu ve desteklediğini açıkça ortaya koyuyor.

Fransa'yı İngiltere izleyecek gibi. İngiltere'de sendikalar hükümetin açıkladığı kemer sıkma planına tepkilerini göstermeye başladılar. İngiltere Sendikalar Konfederasyonu'nun (TUC) çatısı altında toplanan sendikalar, 1926 yılından bu yana ilk defa genel grev çağrısı yaptı. Başbakan David Cameron liderliğindeki hükümetin açıkladığı önlemler paketine göre, birçok devlet dairesinde kesintiye gidilecek. Kamu sektöründe 2015 yılına kadar 490 bin kişi işten çıkarılacak ve beş yıldan az bir sürede 92 milyar avro "tasarruf" sağlanacak. Hükümetin saldırı planı içinde bunlar ve diğer başka şeyler yer alıyor. Yunanistan'da olup bitenler ise henüz unutulmadı.

Kuşkusuz büyük sermayenin son ekonomik krizin tüm yükünü işçi ve emekçilere yıkmaya saldırıları bu ülkelerden ibaret değil. İsviçre'de emeklilik yaşını yukarı çeken, işsizlik ödeneğinden yararlanma hakkını geriye çeken yasaların kabul edilmesinin üzerinden çok fazla zaman geçmedi. İtalya'da, İspanya'da, Türkiye'de işçi ve emekçiler benzer sorunlara karşı mücadele ediyorlar. Dünyanın pek çok ülkesinde büyük sermayenin ve onunla işbirliği içindeki hükümetlerin saldırıları hemen hemen tek bir gerici amaca yönelik: bu amaç, büyük sermayenin karlarını garantiye almak, vurgun yapacağı alanları genişletmek, krizin etkilerini bütünüyle emekçi sınıfların sırtına yıkmaktır. Bu ise, işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşam koşulları daha da kötüleştirilmeden ulaşılabilecek bir amaç değildir.

Fransa'da, İngiltere'de, Yunanistan'da vb. ülkelerde ortaya çıkan ve çıkma yolunda ilerleyen, diğer ülkelerde benzer gelişmelere yol açacak olan sermaye saldırılarının, önümüzdeki dönemde yavaşlayacağına, duracağına ilişkin her hangi bir belirti ortada bulunmamaktadır. Ancak işçi ve emekçilerin bu saldırıları sineye çekmeyecekleri de açıkça ortaya çıkmıştır. Farklı ülkelerde işçi ve emekçi hareketi birbirinden etkilenerken ve öğrenerek, işçi sınıfının en etkili mücadele araçlarını –grev, genel grev, sokak gösterileri vb- kullanarak mücadele ediyor ve edecek. Diğer uluslararası gelişmeleri, emperyalist ülkeler arasındaki çelişki ve gerilimleri de dikkate aldığımızda, işçi ve emekçi hareketinin, dünya halklarının mücadelesinin ivme kazanarak ilerleyeceğini öngörmek gerekir.